



FRANKFORT, den 5den Julij.

De kamer der afgevaardigden van het groothertogdom Baden heeft, na eene beraadslaging van drie dagen, de wet, betrekkelijk de aansluiting aan het Duitsehe tolverbond, met 40 tegen 22 stemmen en dus met eene aanzienlijke meerderheid aangenomen.

Men denkt dat Frankfort en het hertogdom Nassau zich nu mede spoedig aan dit verbond zullen aansluiten.

Vermits thans in Pruisen, Hannover en Saksen plannen tot het aanleggen of voortzetten van ijzeren spoorwegen beraamd worden, en er een ontwerp voorgedragen is, om eenen zoodanigen weg van Mannheim naar Bazel aan te leggen, zoo hebben de heeren van Corta en List den handelestand van Frankfort er opmerkzaam op gemaakt, hoe wenschelijk het zoude zijn, dat de stad Frankfort Noord- en Noord-Westwaarts Hessen-Kassel en Saksen, Zuid- en Zuid-Westwaarts Hessen-Darmstadt, Baden en Beieren de hand in dezen mogt reiken.

BERLIJN, den 5den Junij.

Men heeft hier met de telegraaf bericht ontvangen, dat de Badensche kamer der afgevaardigden de wet omtrent de aansluiting aan het Duitsehe tolverbond met eene meerderheid van 18 stemmen heeft aangenomen.

PETERSBURG, den 27sten Junij.

Z. M. de Keizer van Rusland heeft Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden benoemd tot chef van het regiment grenadiers, hetwelk van nu af aan den naam van regiment grenadiers van Prins Frederik der Nederlanden zal dragen.

LONDEN, den 3den Julij.

Een gisteren morgen in onze nieuwspapieren verschenen decreet van don Carlos, gedagteekend uit Durango van den 20. Junij, en waarbij alle vreemdelingen, die zoo in Engeland, Frankrijk als België voor de dienst der koningin Christina mogten aangeworven worden, worden uitsloten van de jongste overeenkomst tot uitwisseling der krijgsgevangenen, en integendeel bedreigd worden met dadelijk voor den kop geschoten te zullen worden indien zij in handen der troepen van don Carlos vallen mogten, — heeft gisteren avond in het huis der Lords tot eene levendige woordenwisseling tusschen den markies Londonderry en lord Melbourne aanleiding gegeven, waarbij laatstgemelde zich niet anders heeft weten te redden dan door ten slotte te zeggen, dat hij gezegd decreet voor verducht hield.

Gisteren is de eerste divisie van 500 aangeworven vrijwilligers voor de dienst der koningin van Spanje op de konings-stoomboot Tar ingescheept, en de Theems afgezakt, naar Plijmouth gaande, om daar nog eenigen voorraad in te nemen. Deze manschappen, na nu geheel gekleed en uitgerust te zijn, hadden een geheel ander aanzien dan nog maar weinige dagen te voren, toen zij in hunne lompen een armzalig voorkomen hadden. Men moet nu erkennen, dat het meestal jong en schoon volk is. Zij moeten of de St. Sebastiaan of te St. Andero gaan ontschepen.

Lord Durham, die als ambassadeur naar Petersburg gaat, heeft eergisteren reeds op het paleis van St. James zijn afscheids-bezoek bij Z. M. gehad.

PARIS, den 7den Julij.

De ministerieel bode behelzen hebben de volgende telegrafische berichten.

1) De Generaal Laherra, opvolger van Valdez, is den 30 Junij met een en twintig bataljons te Portugalette aangekomen; hij zou den 1sten Julij Bilbao binnen rukken. Te Portugalette zijn dertig bataljons vereenigd.

2) Balfonne 4 Julij. «De armee der koningin, sterk 20,000 man, is den 1sten dezer, des middags om 2 uur, Bilbao binnengerukt. Er heeft geen gevecht plaats gehad. Don Carlos heeft den 30sten zijn hoofdkwartier te Onate gevestigd. Deze tijding is door den bevelhebber van de Sapho gezonden.»

— Het blijkt nu uit eenen openbaar gemaakten rondgaanden brief van den minister van oorlog, dat het gerucht, door sommige dagbladen verspreid, alsof de bekendmaking van den prefect der Seine, nopens de dienstneming bij het vreemde legioen, hetwelk in dienst van de Koningin van Spanje overgaat, tegen zijne bedoelingen zou zijn geweest, van allen grond ontbleet was.

— Het getal aangeklaagden van Lijon, die thans voor het hof der pairs verschijnen, bedraagt 53. De onwilligen, die van tijd tot tijd

overgebracht worden, houden vast aan het eenmaal aangenomen stelsel om zich niet te verdedigen, omdat het hof niet voldoet aan hunne eisch om tot verdediger te benoemen wien zij verkiezen, of hij advocaat is of niet.

In de zitting van gisteren zijn als getuigen gehoord de heer Gasparin en de generaal Aymar, de eerste prefect en de laatste opperbevelhebber, toen het oproer te Lyon in April 1834 is uitgebarsten. Uit de verklaringen van den heer Gasparin blijkt, dat hij, schoon er voor dien tijd te Lyon meermalen iets gebeurde, hetwelk aantijding kon geven, dat het openbare gezag tusschen beiden trad, dit echter zorgvuldig heeft vermeden, opdat er geen worstelstrijd mogt ontstaan en men niet zou kunnen zeggen, dat de eerste aanval van de zijde der overheid was geschied. Verder blijkt, zoo wel uit zijne verklaringen, als uit die van den generaal, dat van de zijde der opstandelingen de aanval is voorbereid en het eerste op de troepen geschoten is. Ten opzichte van de wreedheden, welke de troepen zouden gepleegd hebben, merkte de generaal aan, dat hem daaromtrent geene klagten waren gedaan; maar dat hij wel wist, dat de soldaten van hunne levensmiddelen hadden uitgedeeld aan de vrouwen dergenen, die misschien tegen hen vochten.

— De pleidooien in de zaak tegen de la Ronciere zijn gisteren nog niet ten einde gebracht. Bij de bezwaren tegen hem, uit de verklaringen van getuigen voortgevloeid, komt nog, dat in een' der naamlooze brieven gezegd wordt, dat de schrijver eene afschuwelijke kwaal aan mejuffer de Morell zou mededeelen, terwijl het nu blijkt, dat de la Ronciere omtrent dien tijd, toen de misdaad, waarvan hij beschuldigd wordt, gepleegd is, werkelijk met eene schandelijke kwaal behebt was. Hij heeft, om dit bezwaar uit den weg te ruimen, in het midden gebracht, dat hij voor dien tijd reeds van die kwaal genezen was.

Van den 5den Julij.

De zaak van de la Ronciere gisteren afgehandeld zijnde, hebben de jurés zich naar de zaal hunner beraadslagingen begeven.

Om elf uur kondigt de schel aan, dat de jurés terugkomen. Het is op dezen oogenblik alsof de gansche vergadering een' electriken schok ontvangt. De jury komt binnen, en het wordt langzamerhand stil. Iedereen tracht reeds het vonnis op het gelaat der jurés te lezen; de trekken van onderscheiden hunner toonen, dat zij aangedaan zijn. Het hof komt spoedig daarna binnen.

De president: Ik verzoek de tegenwoordig zijnden zich geheel stil te houden, en herinner hun den eerbied, dien zij aan de justitie verschuldigd zijn. Alle teekenen van goed- of afkeuring zijn verboden.

De heer Malher, chef van de jurij, met de hand op het hart en eene luide en deftige stem, spreekt, te midden van de diepste stilte, de volgende verklaring uit:

Op mijne eer en geweten, voor God en voor de menschen, op de eerste vraag, aldus luidende: Is Emile-Francois-Guillaume Clement de la Ronciere schuldig, in 1834 eene poging tot verkrachting op de persoon van Marie de Morell gedaan te hebben?

Ja, de aangeklaagde is schuldig, bij meerderheid van meer dan zeven stemmen.

Op de tweede vraag: Heeft die poging, uit een begin van uitvoering gebleken, alleen hare uitwerking gemist door omstandigheden buiten den wil des gezegden de la Ronciere? Ja, bij meerderheid van meer dan zeven stemmen.

Op de derde vraag: Is gezegde de la Ronciere schuldig, ter zelfder tijd aan gezegde Marie de Morell wonden toegebracht te hebben? — Ja, bij meerderheid van meer dan zeven stemmen.

Op de vierde vraag: Is uit die wonden eene ziekte van meer dan twintig dagen voortgevloeid? — Neen.

Bij meerderheid van meer dan zeven stemmen, er zijn verzachtende omstandigheden ten behoeve des aangeklaagden,

De vader en de overige naastbestaanden van de la Ronciere hadden zich, voor dat de jury terugkwam, verwijderd.

Al de leden der familie de Morell gingen heen, zoödra de verklaring van de jury uitgesproken was.

De president: Brengt de la Ronciere voor.

De aangeklaagde werd dadelijk binnen gebracht, hij was uiterlijk bleek. De griffier las de verklaringen van schuld. Hij hoorde het hof verwijderde zich daarna om over de toepassing der straf

beraadslagen. Teruggekeerd zijnde, werd, bij monde van den president, het vonnis uitgesproken, waarbij de *la Rocière* tot tien jaren tuchthuisstraf wordt veroordeeld. 's Nachts om 12 uur ging de vergadering uit een.

— Het ministeriele avondblad meldt thans, dat er den 28^{sten} Junij eene overeenkomst tusschen den minister van buitenlandsche zaken en den ambassadeur van Spanje gesloten is. Volgens die overeenkomst, vestigend antwoord van de jury op de eerste vraag onverschrokken aan; maar bij het lezen van het antwoord op de tweede vraag werd hij merklijk neerslagtig.

verlaat het vreemde legioen de dienst van Frankrijk, en neemt Hare Katholieke Majesteit al de officieren, onder-officieren en soldaten, waar uit het bestaat, in hare soldij. Z. M. de Koning der Franschen verbindt zich, om ze gezamenlijk of afzonderlijk niet weder in dienst te nemen dan met toestemming van het Spaansche gouvernement. Fransche vaartuigen zullen ze van Algiers naar het door 't Madridsche kabinetaan te wijzen punt des schiereilands overbrengen. Zij zullen hunne wapening en uitrusting behouden, waarvan de waarde door de Spaansche regering zal vergoed worden.

— Verder meldt hetzelfde ministeriele blad, dat er tusschen de Fransche en Engelsche regeringen maatregelen benaamd zijn, ten einde, zoo wel op de Zuidelijke en Oostelijke, als op de Noordelijke en Westelijke kusten van Spanje, kruisers te plaatsen. Zij zullen uit een zekere aantal lineschepen, fregatten en lichtere vaartuigen bestaan. Die zeemagt zal zoo verdeeld worden, dat de vlaggen van beide mogendheden zich tegelijkertijd op alle punten zullen kunnen vertoonen.

— Berigten van de Spaansche grenzen melden, dat de Carlisten door den dood van *Zumala-Carreguy* merklijk ontmoedigd zijn, en dat don *Carlos*, uit hoofde van den strijd tusschen zijne voornaamste legerhoofden, zelve het opperbevel over zijne troepen heeft moeten op zich nemen.

's GRAVENHAGE, den 7^{den} Julij.

HH. MM. de Koning en Koningin van Wurtemberg zijn gisteren avond op het badhuis te Scheveningen, vergezeld van een der Prinsessen en van twee Prinsessen, benevens een talrijk gevolg, aangekomen. De prinsessen hebben gisteren avond aan het strand gewandeld. Heden morgen zijn HH. MM. door Z. M. onzen Koning ontvangen geworden.

— Naar men verneemt, heeft Z. M. den heer *F. J. Behr*, 2^{de} luitenant bij de mobiele schutterij en geëmpliojeerde bij het departement van binnenlandsche zaken, dezer dagen benoemd tot commissaris van politie te Scheveningen, in plaats van den heer *C. Varkevisser*, die, op deszelfs verzoek, eervol is ontslagen.

— Men schrijft uit Harderwijk, d. d. 5 Julij, dat er den vorigen dag, des morgens, in het twee uren van daar, op den weg naar Amersfoort, gelegen dorp Putten, een hevige brand is ontstaan, welke zoo spoedig de overhand nam, dat er twee huizen geheel in den asch gelegd en twee anderen zwaar beschadigd zijn.

— Uit het kamp van Reijnd, van den 6^{den} dezer, wordt gemeld, dat, in de vorige week het weder gunstig geweest zijnde, de exercitiën aldaar geregeld zijn voortgezet geworden. Gedurende de Godsdiensstoefeningen des vorigen dags waren de troepen echter wederom door een stortregen overvallen. Ten gevolge daarvan kon de gewoone zondags-parade geene plaats hebben, en keerde Z. K. H. de Prins van Oranje met hoogst-deszelfs twee oudste zonen, die zich tot bijwoning daarvan naar het kamp hadden begeven, naar Tilburg terug. Den 6^{den} namen de grotere manoeuvres een aanvang, waaraan alle de officieren, ook die van den staf, alsmede de vijf in het kamp vereenigde muzikkorpsen, in volle uniform, deel namen. Naauwelijks had men daarmede een begin gemaakt, of Z. K. H. de Prins van Oranje en verdere prinses, benevens deszelfs gevolg verschenen aldaar. Na den afloop der manoeuvres met halve brigades, defileerden al de troepen voorbij de vorstelijke persoonsaadjnen met divisien. Ten 10^{1/2} ure vertrok de hofstoet naar Tilburg. Gisteren is het kamp door Z. Exc. den luitenant-generaal van *Geen* bezocht geworden.

AMSTERDAM, den 4^{den} Julij.

Gisteren, in den loop van den dag en den daarop volgenden nacht hebben hier, ter zake eener executie voor de personele belasting tegen de verhuurders van kleine eigendommen, welke men weet dat, volgens de wet, verplicht zijn om die belasting voor de huurders te voldoen, verregaande ongeregelheden plaats gehad. Het was gisteren voormiddag op de Heerenmarkt, dat, zoo het schijnt door eenen hoop opgeruide lieden, die ongeregelheden begonnen werden, door, bij het ter verkoop voortbrengen van het eerste stuk meubel, zoowel den detruwaarder, belast met die executie, als ook de politiebedienden en militairen met steenen te begroeten, en gewelddadiglijk te beletten dat door iemand enig bod op de te koop aangeboden goederen gedaan wierde, terwijl men al rasch overging tot het verbrijzelen der bedoelde meubelare goederen, zonder dat er op dat oogenblik magts genoeg aanwezig schijnt geweest te zijn om deze buitensporigheden te keer te gaan. Des

middags was alles bedaarder, zoodat men meende, dat het daarbij zou gebleven zijn; maar des avonds begonnen de ongeregelheden op nieuw met het in brand steken van het gebouw op de Heerenmarkt, de zongenaamde oeplood, welke geheel in brand werd, terwijl een brandspuit, welke toesnelde, door den oproerigen hoop in het water gesmeten werd. Bij den ontvanger *Bloem van Assendelft* werden vervolgens de glazen ingeslagen, maar gelukkig waren inmiddels, door het slaan van de alarmtrom, een genoegzaam aantal schutters op de been gekomen om het huis voor verdere geheele plundering te beveiligen, en om ook eenen bij den oproerigen hoop zoo het schijnt in overleg zijnden aanval op het huis vanden heer burgemeester van de *Pot* te verhinderen.

Den geheelen nacht is de schutterij op de been geweest, en heden morgen doorkruisten nog patroeljes van dezelve de geheele stad; ook zijn er dezen morgen een zestigtal kurassiers uit Haarlem aangekomen, en men verwacht er nog meer. Alle wachten blijven voorts verduubeld, om dat men niet weet, hoe het gemeen zich heden avond zal gedragen. Wat er echter verder gebeuren moge, men schijnt de spansen gespannen te hebben tot het krachtadig handhaven en doen eerbiedigen der wetten, opdat orde en veiligheid in deze hoofdstad niet op nieuw, tot groote ergernia van alle weldenkenden, gestoord worden.

Er zijn geene verdere ongeregelheden voorgevallen en de rust is thans volkomen hersteld.

AMSTERDAM, den 7^{den} Junij.

Beurs van den 6^{den} Julij.

Doordien onze speculanten het bezit van Bilbao als zeer belangrijk beschouwden en men deze stad voor de *Christinos* reeds verloren beschouwde, kwam heden de tijding, dat dezelve ontzet was, zeer onverwacht; men zeide zelfs nog, dat de Carlisten daarbij aanmerklijk zouden hebben geleden. Doordien nu ook te Antwerpen, Brussel en Londen de markt in alle fondsen, bijzonder Spaansche, een meer gunstig aanzien genomen heeft, zoo waren ook hier Spaansche Effekten in beide meer willige handing.

Spanje. 5 pCt. perpetuelen 41 $\frac{1}{2}$; 42, 41 $\frac{1}{2}$; verscheidene, doch geen aanmerklijke posten verhandeld; 3 pCt. waren voor binnenlandsche rekening vrij gewild en werden met 27 $\frac{1}{2}$, 27 $\frac{1}{2}$ ook 27 $\frac{1}{2}$ betaald; uitgestelde openden a 17 $\frac{1}{2}$, stegen allengs tot 17 $\frac{1}{2}$ en bleven 17 $\frac{1}{2}$; obligatiën cortes openden dadelijk a 35 $\frac{1}{2}$; tot dezen koers geschiedden de meeste omzettingen; wel stegen dezelve later tot 36, doch konde zich daarop niet souteneren en vielen weder tot 35 $\frac{1}{2}$ terug; coupons derzelven klommen tot 21, vielen tot 20 terug en bleven 20 a $\frac{1}{2}$ bij, eenigen, doch niet aanmerklijken omzet.

Holland. Van onze binnenlandsche effekten bleven 2 $\frac{1}{2}$ pCt. tamelijk willig: de koers derzelve steeg tot 56 $\frac{1}{2}$ en hield zich tot het einde toe daarop staande; 5 pCt. 101 $\frac{1}{2}$; $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$ gebleven, bij weinig handel. Kanabiljetten 25 $\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{2}$ f. Oud stijndikaat 94 $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$ a 95; Nieuw 80 a $\frac{1}{2}$; Aandeelen Handelsmaatschappij werden a 108 $\frac{1}{2}$; de oude en nieuwe a 102 a $\frac{1}{2}$ verhandeld.

Rusland. Oude en nieuwe Russen tot a $\frac{1}{2}$; nieuwe van 1851 en 1866 werden met 99 $\frac{1}{2}$ en $\frac{1}{2}$ betaald; roebels zeer gezocht 68 $\frac{1}{2}$, 67 $\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{2}$ gebleven.

Oostenrijk. 5 pCt. matalieken werden voor Binnenlandsche rekening a 99 en 99 $\frac{1}{2}$ verhandeld; 2 $\frac{1}{2}$ pCt. in kleine posten a 55 $\frac{1}{2}$ gedaan; nieuwe Weener aandeelen 706 a 708 f.

Brazilië. 84 $\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{2}$; *Columbia* 1^{ste} leening 100 pond 24 a $\frac{1}{2}$; 2^{de} leening 100 pond 26 a $\frac{1}{2}$; derzelve coupons 6 $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$ f. *Peru* 23 a $\frac{1}{2}$; coupons 5 $\frac{1}{2}$ a 5 f; alles bij eenigen doch niet aanmerklijken handel.

Beurs van den 7^{den} Julij.

Doordien ook heden, zoowel van Londen als Antwerpen, de prijzen der effekten zich weder verbeterd hebben, waren ook hier alle publieke effekten weder geanimeerd.

Er is in onze 2 $\frac{1}{2}$ pCt. ook in Spaansche cortes tamelijk veel handel gedreven.

Fluctuatiën der prijzen.

Holland. 2 $\frac{1}{2}$ pCt. 56, 56 $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$ gebleven; 5 pCt. a 101 $\frac{1}{2}$ en $\frac{1}{2}$ verhandeld; kanabiljetten 25 $\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{2}$; oude stijndikaat 94 $\frac{1}{2}$; nieuw 80 a $\frac{1}{2}$.

Spanje. 5 pCt. perpetuelen 41 $\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{2}$; 3 pCt. 27, 27 $\frac{1}{2}$, 26 $\frac{1}{2}$, 27; uitgestelde 17 $\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{2}$; obligatiën cortes 36, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$; $\frac{1}{2}$ met veel handel.

Alle Russische en Oostenrijksche Schuldbrieven als gisteren.

Mengelwerk.

Brokken uit het Dagboek van den Oude van het Meer.

Iets uit de Oude Doos.

Er wordt dikwijls nog in onzen leeftijd door sommige voorstanders van oude privilegiën gesproken, over de te groote maat van de ongelijkheid tusschen; er zijn er, die het minder aangenaam vinden, dat niet alle menschen voor de wet gelijk zijn; maar ook, dat de *Regterlijke magts*, (zoo als zij het noemen) overal den neus insteekt. Dezulken, die gewoonlijk te huis behooren onder de voorstanders van *le bon vieux temps*, moeten wij herinneren, dat er een tijd geweest is, dat de invloed der regtsgeleerden nog veel grooter dan thans was; ja, dat men in de 14. Eeuw vermeende, dat niets ter wereld goed konde beslist worden, dan door eene regterlijke decisie; zoo dat men, niet alleen bij de gewone kwestien, maar ook bij verschil van denkwijze over zaken des dagelijkschen levens, eene soort van regthank bij een riep, om hier over uitspraak te doen; nadat alreeds het voor en tegen behoorlijk bepleit was; waarbij men dan nimmer verget de *parteden* nateslaan, om te zien, welke wetten op het questieuse punt maar enigermate toepasselijk waren te maken.

Deze geest, om alles in regterlijke vormen te kleeden, was onder anderen blijkbaar in de *novin dza razna*, die, naar den riddergeest der tijden, allerlei kwestien meesten beslissen, die tot het gebied der galanterie behoorden. Deze

hoyan, hadden hunne presidenten, raadsheeren, rapporteurs, request-meesters en griffiers, ja zelfs hunne procureurs-generaal en substituten van dezelve. En, wat meer is, er bestaan verzamelingen van derzelve vonnissen, met commentaaren van eenen regtsgeleerde, onder den titel van *arresta amorum*, gedrukt te Parijs in 1583, en herdrukt te Amsterdam in 1731.

De dwaasheid der onderwerpen, en het kinderschtige der geschillen, in tegenstelling met de deftigheid, waarmede de oordeelvelingen omkleed zijn, brengt niet weinig toe om derzelve belagchelijkheid te vermeederen. Om echter eenig denkbeeld te erlangen van den aard dier questien, moge de volgende mededeeling dieneth.

a.) Eene dame klaagt haren minnaar aan, uit hoofde, dat deze haar velerlei ringen en andere geschenken heeft aangeboden, en beschuldigt hem als hebbende zich schuldig gemaakt aan *simonis* (omkoop), waarom zij dan die geschenken ook niet heeft willen aannemen. De regtsgeleerde commentator antwoordt, dat zij volgens de wet gehandeld heeft, aangezien de *Lex III pandectarum de donatione inter virum et uxorem* beslist, dat het huwelijk iets goddelijks is; dat dien ten gevolge de *Liefde* eene heilige zaak is, en dat, wie eene heilige zaak door geschenken zoekt te bekomen, de misdaad van *simonis* begaat. (1)

b.) Een schildknaap beschuldigt eene dame van hem gewond te hebben, door hem te hard te zoenen; het hof der *liefde* veroordeelt hierom de beschuldigde, om alle dagen met hare rozen-lippen de wond te betten. — En, voegt de commentator er bij, dit was wel en terecht gevonnisd, als overeenstemmende met den titel der *Decretalen: de reliquis ac generatione sanctorum*. Niet altijd echter kan de commentator met 's hofs uitspraken instemmen; het ging toen, even als nu, die heeren regtsgeleerden zagen de regters soms ter dege op de vingers waart, als een minnaar zich beklaagt, dat de dame van zijn hart zich aan woeker schuldig maakt, door, voor eene enkele kus, gedurig allerlei geschenken te gevan, en diensten van hem te vorderen, en het vonnis beslist, dat in dit contract geen woeker ligt opgesloten, wels zulks de verantwoordiging van den regtsgeleerde op, die, gewapend met de definitie, die de *pandecten van woeker* geven, en de uitspraken der concilien, die dezelve verbieden, deze uitspraak bestrijdt.

Als wij over den beuzelgeest glimachen, die de verstandigste lieden in die dagen, in alle ernst, bezig hield, kan het ons wel niet verwonderen dat het opwerpen van allerlei theologische vraagstukken, tot de zonderbaarste uitspraken aanleiding gaf; vooral als wij bedenken, hoe de geest van allerlei zoogenoemde onregtzinnige gevoelens toenmaals de moederskerk op hare grondvesten schudden deed, en vele leken den bijbel begonen te lezen en te onderzoeken. Van alle vraagstukken maakten men *Casus-position*, over welke de voornaamste regtsgeleerden hunne adviisen uitgebragten, of wel de een het voor de andere het tegen bepleitte, terwijl daarbij gewoonlijk de een of ander persoon tot de bijbelsche geschiedenis, ja dikwerf de zaligmaker en de duivel, als eischer of verweerder, of wel als regters optraden.

Verantwoordelijkheid der Geneesheeren.

Het navolgende, voor het Hof van Cassatie te Parijs onlangs gediend hebbende regts-geding achten wij belangrijk genoeg, om door ons vermeld te worden; kunnende hetzelfde ook tot eene les van alle, vooral jonge, geneeskundigen strekken:

Den 10. October 1832 werd een doctor, de heer THOURET-NOROX, bij den arbeider *euixes*, die zich ongesteld bevond, geroepen; men deed hem eene aderlating. Kort daarna ontstond er in het gewricht van den arm, waar de aderlating bewerktelligd was, een gezwel. De geneesheer, op nieuw geroepen, om den zieke zijne hulp toe te dienen, antwoordde, dat dit toeval, waaraan de arbeider verklaarde hevige te lijden, geen nadeelig gevolg zoude hebben; doch de pijnen niet verminderende, en de geneesheer den zieke verlaten hebbende, nam men tot een voorbijgaanden officier van gezondheid zijne toevlugt. Deze meende eene ontsteking in het gezwel, hetwelk reeds de grootte van een ei had verkregen, op te merken. Weldra werd hetzelfde ook door het koudvuur aangetast, en de officier het afzetten van den arm noodzakelijk oordeelende, ging daartoe onmiddellijk over. De arbeider, die thans zijnen rechterarm verloren had, vorderde schadevergoeding en schadeboosstelling van den geneesheer THOURET-NOROX; op last van denzelfden ging men tot verschillende onderzoekingen over, doch werd tegen hem een vonnis gewezen, waarbij hij veroordeeld werd den arbeider *euixes* eene schadeboosstelling van 600 franken en een jaarljk sch pensioen van 150 franken, gedurende zijn leven, toe te kennen. De geneesheer appelleerde van dit vonnis, hetwelk door het Koninklijk gerechtshof van Rouaan werd bevestigd, uit aanmerking, dat het door de processieken was gebleken, dat THOURET-NOROX de oorzaak was, zoo wel ten gevolge der door hem bewerktelligde aderlating, als der kwetsing van den slagader des arms, en het onvoldoende zijner hulpmiddelen; maar wel voornamelijk door zijnen onvergefelijken misslag, en door het verlaten van den zieke, wiens arm hij geweigerd had te onderzoeken, toen hij daartoe geroepen werd, dat men tot de afzetting van den arm des ongelukkigen *euixes* had moeten overgaan, die, na herhaalde en smartelijke operatiën, onvermijdelijk was geworden. Tegen dit vonnis voorzag men zich in cassatie; 1. wegens achen-ding van de wet van 19 Ventose, jaar XI, en, ten gevolge daarvan, verkeerde toepassing van de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek; 2. wegens schending van de stellingen in regten: *volenti non fit injuria*, en *consilii non fraudulentis nulla obligatio*. De advocaat *casimirus* ontwikkelde deze gronden van cassatie, waarop de procureur-generaal *nuxin* antwoordde, dat men zich moest verwonderen over het algemeen aanzien, hetwelk de vrager der cassatie aan deze zaak had willen geven. Indien men tegen toch gelooven wilde, zou er, indien hij het geding verloor, geene geneeskunde meer mogelijk zijn; de aanbevelingswaardigste personen, zoo wel wat hunne kunde als hunne deugden aangaat, zouden deze kunst niet meer durven uitoefenen; hun naam zou van de lippen der

regtbanken afhankelijk gemaakt worden; en zij zouden zich in den wanhopigen toestand geplaatst zien, van de hunne hulp in alle moeilijke omstandigheden te weeten weigeren, of voor de zieken, met hun fortuin en aanzien, in te staan. De heer *nuxin* geloofde niet, dat dit het gevolg zou zijn van het uitgesproken vonnis, noch van dat, hetwelk door het hof mocht worden gewezen. Alleen de geneesheer THOURET-NOROX, aldus ging de procureur-generaal voort, zal zijn geding verloren hebben; de eervolle betrekking van geneesheer zal daardoor niet in het minst worden benadeeld; zij zal blijven, hetgeen zij ten allen tijde geweest is, eene der schoonste, nuttigste en eervolste, wanneer zij eervol wordt uitgeoefend. Bij niemand kan de gedachte opkomen, om de geneesheeren onbepaald verantwoordelijk te stellen voor het aanwenden van eene kunst, die, gelijk iedereen toestemt, onzeker is. *Quod medicorum est, promittant medici*. Doch indien het eenvoudig mislukken der kunst, of het niet wel slagen van derzelve aanwending, onvoldoende is, om eene actie tegen de uitoefenaren daarvan in te stellen, zoo kunnen er echter omstandigheden plaats hebben, waar bedrog, kwade trouw, eene misdadige gedachte, eene onvergefelijke achteloosheid, en andere handelingen of bedrijven van denzelfden aard, welke van het geneeskundige vraagstuk geheel zijn afgescheiden, van hunne zijde een gebrek der pligten van hunnen staat daarstellen, van dien aard, dat men in dusdanig geval de onverantwoordelijkheid van den man der kunst niet kan aannemen, indien men de geheele maatschappij niet in gevaar wil brengen. In die zeldzame gevallen, maar welke zich soms kunnen voordoen, moet men, wanteer de geneesheer voor de regtbanken is gebragt, niet zeggen, dat zijne naam aan derzelve griffien is overgelaten; zijne handelingen zijn alleen aan derzelve regtvaardig onderzoek onderworpen, gelijk die van alle andere burgers, welke ook hun staat of hun stand zijn. Vervolgens verdedigde de procureur-generaal het beginsel, dat de geneesheer, op grond van art. 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek, verantwoordelijk is, even zoo zeer als een bouwmeester of aannemer, als een kunstenaar, die eene nijvere betrekking uitoefent; als een notaris, deurwaarder of geldwisselaar, en zelfs als een advocaat, die voorzeker het vonnis, hetwelk zal worden gewezen, niet zal beantwoorden; maar die verantwoordelijk zoude zijn, indien hij, ten gevolge van nalatigheid, achteloosheid of zelfs onkunde van hetgeen hij noodwendig had behooren te weten, zijne cliënten mogt hebben benadeeld. Artikel 17 van het bevelschrift van November 1822 behelst deswege eene opzettelijke voorziening; die verantwoordelijkheid strekt zich zelfs uit tot de personen die regtelijke ambten of bedieningen bekleeden, en vindt plaats overeenkomstig de regelen, die in het wetboek van burgerlijke regtsvordering zijn voorgeschreven. Waarom zouden dan de geneesheeren en beelmeesters van dusdanige verantwoordelijkheid ontheven zijn? Zou hun diploma van *Doctor* voor hen dan een brevet van strafeloosheid zijn? Waar is intusschen, aldus ging de procureur-generaal voort, de grenslijn dezer verantwoordelijkheid? Hoe zullen wij de lijn der scheidings trekken? Het is onmogelijk dezelve op eene algemeene wijze te regelen. Het moet den regter worden overgelaten dezelve aan te geven en ze in ieder geval, naar de gebeurtenissen en de omstandigheden, welke eindeloos kunnen uiteenloopen, te beslissen, zonder daarbij het hoofdbeginsel, hetwelk wij hebben verdedigd, en hem altijd ten gids moet verstrekken, uit het oog te verliezen, dat, namelijk, indien iemand, wegens eene daad zijner betrekking, verantwoordelijk kan zijn, hij eenen mislag in zijn bedrijf moet hebben begaan, hetzij dat het hem mogelijk ware geweest door meerdere persoonlijke nauwgezetheid, of door eevige zijner handelingen, denzelfden voortekomen; of wel, dat het feit, hetwelk hem ten laste wordt gelegd, van dien aard is, dat zijne onwetendheid op dat punt hem in zijne betrekking niet veroorloofd was. Het moet den regtbanken worden overgelaten in de toepassing van dit beginsel met oordeel, met bezorgdheid, te werk te gaan, daar zij aan de kunst de uitgestrektheid moet laten, die zij behoeft, doch ook het regt en de regtvaardigheid al hetgeen moet verliezen, dat door dezelve wordt gevorderd. De procureur-generaal toonde vervolgens aan, dat het hof van cassatie niet kon onderzoeken of het in het onderhavig geval gewezen vonnis al dan niet met de billijkheid en het regt stookt; en dat hetzelfde alleen te beslissen had op de vraag: of in den vorm, of in de behandeling van het regtsgeding iets verkeerd had plaats gehad; hij besloot aldus: dat de geneesheeren zich gerust stellen; de uitoefening hunner Kunst is geenzins in gevaar gebragt; de roem en de achting van hen, die dezelve met zoo veel voordeel voor de menscheijkheid uitoefenen, zijn niet op het spel gesteld door den mislag van een' eenigen man, die zijnen titel van doctor heeft weggeworpen. Een bijzonder geval ontbindt geene of wel eene verkeerde gevolgtrekking; een bijzonder geval kan niet op anderen, die geheel verschillend van aard zijn, worden toegepast. Elke betrekking bevat in haren boezem mannen, die haar tot roem verstrekken, en anderen die zij wraakt. In deze omstandigheden en ten gevolge dezer overwegingen, vertouwen wij, dat de voorziening in cassatie zal verworpen worden."

Overeenkomstig dit voorstel, heeft het hof een vonnis gewezen, inhoudende, dat, om te beslissen, dat de heer THOURET-NOROX verantwoordelijk was aan den heer *euixes*, wegens het verlies van zijnen arm, het aangevallen wordend vonnis gegrond was op de achteloosheid des geneesheers, op zijnen grooten mislag, en bijzonder op het hulpeloos laten van den zieke, wien hij het voortzetten zijner geneeskundige hulp had geweigerd; dat deze bewezene daadzaken onder de zoodanige behoorden te worden gerangschikt, die de burgerlijke verantwoordelijkheid medebrengen aan de zijde dier personen, welke dezelve is opgelegd, en die, op grond van art. 1382 en 1383 B. W., aan het onderzoek der regters is overgelaten; dat het aangevallen vonnis, door zich aan deze beginselen te houden, noch de wet van 19 Ventose, jaar XI, noch de twee ingeroepen stellingen, heeft geschonden; en dat men daarbij dienwoegens zijne magt niet is te huien gegaan. Op deze gronden heeft het hof van cassatie het vonnis van het koninklijk gerechtshof van Rouaan bevestigd, het beroep in cassatie verworpen, en den geneesheer THOURET-NOROX derhalve tot betaling van eene boete van 600 franken en het toekennen van een jaarljk sch pensioen van 150 franken aan den arbeider *euixes* verplicht.

(1) *Simonis*, naar het kerkelijk regt eene overtreding als volgens welke men geen geestelijk ambt door giften of gaven mag zoeken te verkrijgen.

Belatichoopte te Arnhem.

Den 7 Julij 1 El 6 Palm 2 Duim; gewassen 9 Duim; gevallen 10 D
 Den 8 Julij 1 El 6 Palm 2 Duim; gewassen 9 Duim; gevallen 9 D

VELP, bij ARNHEM, den 5den Julij 1835. — Heden middag overleed, in den ouderdom van ruim 70 jaren, de Hoogwielgeboren Heer, **Jonkheer M. W. I. L. E. M. VAN H. O. G. E. N. D. O. R. P.** Oud-Directeur der Registratie en Domeinen in de Provinciën Noord-Holland en Utrecht. Familie, vrienden en Bekenden gelieven deze algemeene kennisgeving ook als byzondere aan te nemen.

**PROVINCIE GELDERLAND.
AANBESTEDING.**

Op Vrijdag, den zeventienden Julij des Jaars 1835, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere approbatie, door den Staatsraad, Gouverneur der Provincie Gelderland, of, bij dezelfde absentie, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofd Ingenieur van den Waterschap in de Provincie Gelderland, aan het lokaal van het Gouvernement, te Arnhem, worden aanbesteed:

Het doen van eenige **HERSTELLINGEN** en het gewoon **ONDERHOUD** van het Provinciale Gouvernementsgebouw en woonhuis binnen Arnhem, gedurende den tijd van drie jaren, in twee **Periodeën**.

Deze aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod. Het bestek, op hetwelk de bovengemelde aanbesteding zal plaats hebben, zal, boven en behalve aan het lokaal van het Gouvernement der Provincie Gelderland, te Arnhem, ter lezing liggen op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de bestekken van waterstaats-werken in gemelde Provincie ter lezing gelegd worden.

Zulkende, twee dagen vóór de besteding, de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofd-Ingenieur **F. E. R. R. A. N. D.**, te Arnhem, en den Ingenieur **D. I. B. B. E. T. S.**, te Zutphen.

De Staatsraad, Gouverneur voornoemd,
VAN HEECKEREN VAN KELL.

ANNONCE.

§ § Onder nadere Approbatie van Hun Edele Groof Achtbare Heeren Gedeputeerde Staten dezer Provincie, zijn Burgemeester en Assessoren des Ambts **Doetinchem** voornemens, om op den 22sten dezer, aan de Herberg **de Wiemelink**, in **den Slangenbrug**, een woonschool middags om elf uur over te gaan tot de **AANBESTEDING VAN EENE NIEUWE SCHOOL** en **WOONHUIS**, in de buurtschap **IJzevoorde**, waarvan Bestek en Teekening, van heden af aan, op het Gemeentehuis, voor een ieder ter inzage liggen.

Burgemeester en Assessoren voornoemd,
W. HORSTING.

**A M O R T I S A T I E - S Y N D I C A A T.
ADMINISTRATIE DER DOMEINEN, WEGEN, VAARTEN, ENZ.
VERPACHTING VAN KOORN-UITGANGEN, GARZADEN, ENZ.**

DE A G E N T VAN HET DOMEIN TE Z U P P H E N zal, op natiemeldene dagen, plaatsen en uren, in het openbaar, aan de meestbiedenden te **Borculo** en **Winterswijk**, ten overstaan der respectieve plaatselijke besturen, op de gemeentehuizen aldaar, en te **Zutphen**, ten overstaan van den Notaris, **Mr. J. J. S C H L U I T E R**, ten huize van **P. W I E R S**, in 't **Zwijnshoofd** aldaar, telkens des morgens ten 9 ure, verpachten, de navolgende **GARVEZADEN, KOORN-UITGANGEN EN PRABSTATIEN** in natura over den oogst van den jaer 1835.

Op den 13den Julij 1835, te **Borculo**:

10. De **Kannunnkentien** te **Oudenkeppel**.
20. De **Tien** van de **Boskuurne**, onder **Laren**.
30. De **Garftien** onder **Lindveldt**.
40. De **Hupselsche Garftien**.
50. De **Garve** van het **Erve Kottelenburg**, onder **Laren**.
60. De **Garve** van de **Rosentamp**.
70. De **Garve** van het voormals **Hofhorig Erve Temmink**, 2de gedeelte onder **Nede**.
80. De **Garve** van het voormals **Hofhorig Erve Broekhuis**, onder **Nede**.
90. De **Koornuitgangen**, onder **Lochem**.
100. De **Koornuitgangen**, onder **Laren**.
110. De **Schepeltien** uit **Krameragap**, in **Mallum** onder **Eibergen**.

Op den 14den Julij 1835, te **Winterswijk**:

10. De **Schepeltien** uit het goed **Arvuelde**, onder **Aalten**.
20. De **Garf** en **Markentien**, onder **Winterswijk**.
30. De **Garf** en **Markentien**, onder **Aalten**.

Te ARNHEM, bij **C. A. THIEME**, Boekdrukker.

40. De **Schepeltien**, onder **Vareneveld**.
50. De **derde Garve** van het **Erve Daar**, onder **Vareneveld**.
60. De **derde Garve** van het **Erve Overkemping** onder **Aalten**.
70. De **derde Garve** van het **Erve Leo of Arandegood**, onder **Aalten**.
80. De **derde Garve** van het **Erve Naerhof**, onder **Aalten**.
90. De **derde Garve** van het **Erve Nonhof**, onder **Aalten**.
100. De **derde Garve** van het **Erve Storteldan**, onder **Winterswijk**.
110. De **derde Garve** van het **Erve Tjaenk**, onder **Winterswijk**.
120. De **derde Garve** van het **Erve Kolenberg**, onder **Winterswijk**.
130. De **derde Garve** van een **Parceel Bouwland** het **Zybroek**, onder **Winterswijk**.

Op den 16den Julij 1835, te **Zutphen**:

10. De **KOORN-UITGANGEN**, onder **Borculo**, **Doetinchem**, **Laren**, **Winterswijk**, **Zutphen**, **Steenderen**, en **Zelhem**.
20. Het **MISKOREN**, onder **Vorden**.
30. De **Schepeltien**, in **Halle**, onder **Zelhem**.

En zulks op alle zoodanige **Conditionen** en **Voorwaarden**, als ter visie liggen, zoo ter **Secretarjen** der **Gemeenten Borculo** en **Winterswijk**, als ten kantore van de **heeren Notaris** en **Agent** voornoemd.

De Agent voornoemd,
(Gst.) J. VAN LAMSWEEERDE.

Aanbesteding van Paarden.

§ § DE HOOFDADMINISTRATIE van het korps **RYDENDE ARTILLERIE**, daartoe beoorlijk gemagtigd, is voornemens, onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heer **Directeur-Generaal van Oorlog ad interim**, op **Woensdag den 22sten Julij 1835**, des middags ten 12 ure, ten huize van den **Kapitein-Kwartiermeester**, in het openbaar aan te besteden:

De levering van **HONDERD RIJPAARDEN**, voor dat Korps, tegen betaling in klinkende munt, bij gewone orders van betaling, af te geven binnen zes weken na het indienen der declaraten en de noodige bescheiden aan het departement van Oorlog. — Welke leverantie zal geschieden in twee termijnen, in den loop van twee maanden, nadat de **aanbesteding** van het contract, door of van wege het **voorgemeld Departement**, ter kennis van den aannemer zal zijn gebragt, en widders op de voorwaarden, welke, van stonden aan, ter lezing zullen liggen in de **Bureaux** der Heeren plaatselijke of garnisoens **Kommandanten** te **Bommel**, **Groningen** en **Deventer**, als mede bij den gemelden **Kwartiermeester**, alwaar ook een verzegelde **Bus**, tot den ontvangst de inschrijvings-biljetten, zal gereed staan.

Amersfoort, den 7den Julij 1835.
De Hoofd Administratie voornoemd,
Namens dezelve
De **Kapitein-Kwartiermeester**,
SIKKENS.

§ § Ten overstaan van den Notaris **GODEFRUY**, zal, op **ZATURDAG**, den 11den Julij 1835, des avonds ten 6 ure, in het **Zwijnshoofd** te **Arnhem**, publiek worden verkocht:

Een **HEERENHUIS** en **ERVE**, met **TUIN-TJIE**, staande en gelegen te **Arnhem** in de **Bakkerstraat**, D. No. 153, van achteren in de **Muntsteeg** nijkomende; bevattende 7 meestal behangen **KAMERS**, **KEEDER**, **KEUKEN**, **ZOLDER**, **WEL** en **REGENWATER-POMPEN** en verdere **GEMAKKEN**, kunnende dadelijk worden aanvaard. Bij inzet gebragt op f 2900.

Eene **ZITPLAATS** in de **Groote kerk** te **Arnhem**, **Noorderkruis**, 34ste bank, 7de plaats, ingezet op f 60.
Nadere informatien bij genoemden Notaris.

§ § De **Gedeputeerde Staten** verzoeken allen, die iets te verzoeken hebben ten zake van de **TERJEBIT**, **JACOBOWITZ**, daaraan op te komen, met dat een dergesekende, die zich met de betaling daarvan heeft belast, en veert wiens rekening alleen die handel voortaan zal gedreven worden.

Arnhem, den 8ten Julij 1835.
D. JACOBOWITZ.
P. JACOBOWITZ.
M. JACOBOWITZ.

Te Koop:

een **FRANSCH WAGEN** op **VEEREN**, in zeer goeden staat. Te bevragen bij **R. F. RUTGERS**, in de **Yarkestraat** te **Arnhem**.